

Cầu Sông Hương

Hồ Đăng Lễ

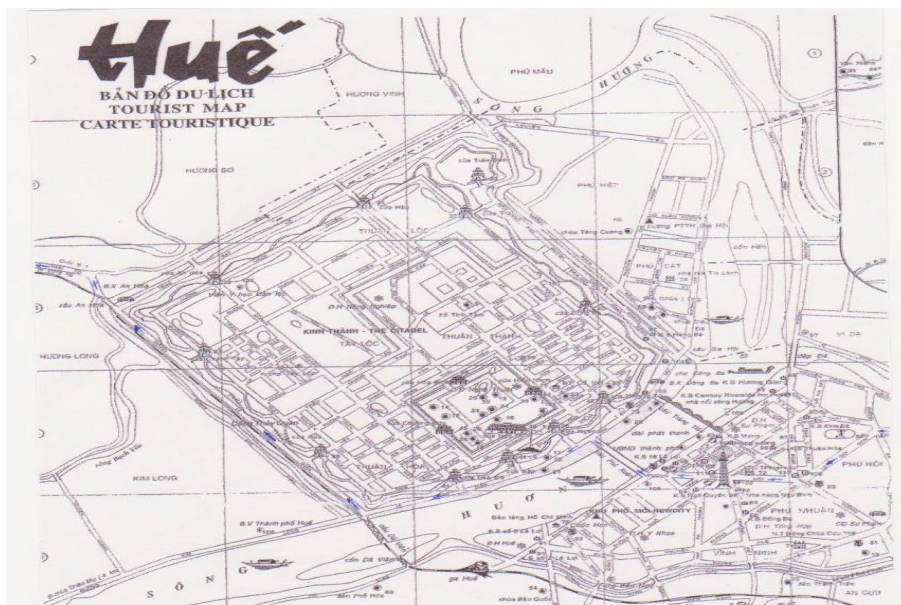
Tất cả chúng ta, những chuyên viên Công Chánh, ít nhiều cũng tự hào đem lại sự tiện ích cho quần chúng cũng như kiến thiết làm đẹp quê hương. Nhưng cũng có một vài trường hợp đặc biệt, ngoài ý muốn, công trình của chúng ta đã vô tình làm cho tình cảm của người dân bị tổn thương, mà tôi xin kể ra sau đây sau hơn 30 năm cất giấu trong lòng, một trường hợp mà tôi đã biết trực tiếp, để quý AH suy ngẫm.

Tôi nghĩ rằng số AH đã từng nghe nói đến cầu mới trên sông Hương ở thành phố Huế rất ít và số đã nhìn thấy cầu đó lại càng ít hơn. Lý do là vì cầu này được nghiên cứu vội vã và xây cất vào những năm 70,71,72, những năm mà tình

hình chính trị cũng như chiến sự đều rất gay go và phức tạp. Quân đoàn đã phải điều động nhiều đơn vị hành quân kể cả quân xa và quân

cụ từ Đà Nẵng ra Quảng Trị qua thành phố Huế, trong lúc đó cầu Trường Tiền trên sông Hương, nối liền Quốc Lộ số 1, đã quá cũ, không đủ sức tải các loại xe hạng nặng. Do nhu cầu cấp thiết của Quân Đoàn nên phương thức thực hiện dự án là làm thế nào tránh mất nhiều thời gian nghiên cứu, thiết kế và thi công cũng như giải tỏa làm đường vào cầu. Vì vậy, địa điểm được chọn là một bến đò cũ: bến đò Thừa Phủ, tiếp nối đường thành phố có sẵn, qua vườn nuôi thú phía Nam đến vườn hoa Thương Bạc phía Bắc. Bến đò này là nơi mà học sinh hai trường nữ Đồng Khánh và trường nam Khải Định hàng ngày qua đò ngang để đến trường.

(Trên bản đồ những đường có mũi tên là đoạn Quốc Lộ số 1, từ Nam ra Bắc, đi qua thành phố).

Cầu mới Sông Hương đã được hoàn thành đúng kỳ hạn, kịp thời phục vụ các cuộc hành quân ở Hạ Lào, hành quân tái

chiếm thành phố Quảng Trị, qua Đại Lộ Kinh hoàng, v.v...

Trong lúc thi công, Ông Tỉnh Trưởng và Ông Chủ tịch Hội Đồng Tỉnh đã có đưa yêu cầu là cho sửa sang lại thể nào để bề ngoài của cầu phù hợp với nét cổ kính của thành phố. Điều này đã được đề nghị nghiên cứu nhưng không kịp thời gian thực hiện. Và cũng không có thời gian để khánh thành và đặt tên cho cầu.

Trước 75 nhiều người đã “chê” cầu này làm mất nét hài hòa của dòng Hương xanh trong với phong cảnh hữu tình và nét cổ kính của thành phố Huế.

Sau năm 1990, trong tạp chí “Tiếng Sông Hương” xuất bản ở Texas, một nữ văn sĩ đã viết: “Để giải tỏa lưu thông trên cầu Trường Tiền người ta phóng thêm cầu Phú Xuân ở đoạn gần Thương Bạc. Trên bức tranh toàn cảnh

tuyệt đẹp của dòng Hương Giang kể từ cầu Trường Tiền đổ lên hướng Kim Long, chiếc cầu mới như một nét vẽ vụng về, ngang bướng, như một vết dao cắt đứt lia quá khứ thơ mộng trong tác lòng hoài cổ, những ai còn nặng tình với Huế.”

(Nhìn từ cầu Trường Tiền lên hướng Kim Long)